

CİNLER HAKINDA KUR'ÂN NE DİYOR (5)

(...dünden devam)

İşte bu âyetler, onların Kur'ân dinlemiş olduklarını haber vermek üzere indi. Bu rivâyete göre cinlerin Kur'ân dinlemesi, Hz. Peygamber'in Tâif dönüşü sırasında, Nahle'de, gece yarısı namazda Kur'ân okurken olmuştur. Beyhakî'nin de rivâyet ettiği üzere bu ilk dinleme olayında, Peygamber onları görmemiş, fakat sonradan inen bu âyetlerle onların Kur'ân dinledikleri, Peygamber'e bildirilmiştir. Abdullah ibn Mes'ûd'dan gelen rivâyete göre de olay, Mekke'de vuku bulmuştur: "Alkame, İbn Mes'ûd'a: 'Cin gecesi, sizden biriniz Peygamber ile beraber gitti mi?' diye sordum. 'Hayır, dedi, bir gece Mekke'de onu kaybettik. Her tarafta, derelerde, tepelerde aradık. Acaba kendisine bir suikasıt mı yapıldı, yoksa bir şey mi oldu?' dedik. O gece bir toplumun geçirebileceği en sıkıntılı bir gece geçirdik. Sabahleyin, Peygamber (s.a.v.)'in Hira tarafından geldiğini gördük. Kendisine kavmin duyduğu üzüntü anlatılınca şöyle buyurdu:

– *Bana cinlerin Hakk'a da'vetçisi geldi, (beni kendilerine çağırdı). Ben de gidip onlara Kur'ân okudum.*

Allah'ın Elçisi bizi götürdü, cinlerin kendi izlerini ve yaktıkları ateşin izlerini bize gösterdi. "Cinler Peygamber'den azık istediler, Peygamber (s.a.v.): 'Elinize geçen, Allah'ın adının anılarak kesildiği her kemik size azıktır, onun üzerinde mutlaka bir parça et olur. Deve gübresi de hayvanlarınıza azıktır' dedi ve Allah'ın Elçisi: 'Bu ikisiyle (yani kemik ve deve gübresiyle) taharetlenmeyiniz, çünkü bunlar cin kardeşlerinizin yiyeceğidir' buyurdu."

Bu rivâyete göre Peygamber cinleri görmüş, fakat sahâbîlerinden hiç kimse Peygamber'in cinlere Kur'ân okuduğu sırada onun yanında bulunmamış ve olayı görmemiştir.

Bu rivayetin, Taberî'nin kaydettiği kısa şekline göre: *"Peygamber (selâm ona): 'Bana, cinlere Kur'ân okumam emrolundu, kim benimle gelir?' dedi. Sustular. İkinci kez söyledi, yine sustular. Üçüncü kez söyledi, ben:*

–Ben seninle gelirim, ey Allah'ın Elçisi, dedim.

Yürüdü, İbn Ebî Dub vadisindeki Hacun'a geldiğinde benim önüme bir çizgi çizdi, 'Burayı geçme' dedi. Hacun'a yürüdü. Zut erkekleri gibi (yani zenciye çalan) cinler, onun üzerine üşüştiler. Yüzleri mekâkîye[1] benziyordu. Kadınların def çalması gibi deflerini çalıyorlardı. Her yandan Peygamber'i sardılar. Peygamber gözümünden kayboldu. Ayağa kalktım, eliyle oturmamı işaret etti. Sonra Kur'ân okudu. Sesi gittikçe yükseliyordu. Cinler yere yapıştılar, artık seslerini duyuyordum ama kendilerini göremiyordum. Sonra Peygamber bana geldi:

–Gelmek istedin, değil mi? dedi.

–Evet ey Allah'ın Elçisi, dedim.

–Gelmen gerekmezdi. Onlar cinlerdi. Kur'ân dinlemeğe geldiler. Sonra uyarmak üzere kavimlerine döndüler. Benden azık istediler; ben de kemik ile hayvan dışkısını onlara azık yaptım. Kimse kemik ve hayvan dışkısıyla tahâretlenmesin, dedi.'[2]

[1]. مَكَّكُوكٌ (mekâkî) مَكَّكُوكٌ (mekkûk)un çoğuludur. *Mekkûk*, miktarı, bölgelere göre değişen bir ölçütün adıdır.

[2]. Mefâtîhu'l-ğayb: 30/152-153; el-Câmi' li Ahkâmi'l-Kur'ân: 16/213 Ebû Hüreyre'nin rivâyatine göre de Peygamber: *“Bana Nasîbîn cinleri geldi, – ne güzel cinlerdi – benden azık istediler, rastladıkları her kemik ve revs (fışkı) üzerinde bir yiyecek bulmaları için Allah'a duâ ettim”* demiştir (Buhârî, Menâkıbu'l-Ensâr: 32

(devamı yarın..)